

znalci ani z důvodů bezpečnosti nepokládali za nutné opatření podlahu povlakem a nemůže být pochybno, že znalci věděli, že nejde o kuchyň soukromou, když ji prohlédli v ústavě samém, a výslovně mluví o předpisech o veřejných kuchyních.

Po právní stránce usoudil odvolací soud správně, že žalovaná nemá viny na úrazu žalobkyně.

Podle zjištění soudu první stolice není pravda, že po úrazu byl vodovod přeložen z kuchyně a že dlažba byla opatřena korkovým povlakem. Netřeba se proto zabývat závěry, které dovolání z těchto tvrzení činí.

Z uplatněných dovolacích důvodů č. 2, 3 a 4 § 503 c. ř. s. není tudíž žádný oprávněn.

Rozh. nejv. soudu ze dne 2. května 1929 Rv 684/28. Karel Jelínek.

Ani kontumačním rozsudkem nelze přisoudit než bolestné přiměřené. Tím není ovšem řečeno, že by kontumační, bolestné přisuzující rozsudek nemohl se vyhotovit zkráceně. Důvod oprávněnosti žalobního nároku a přiměřenosti jeho nutno pak spatřovat ve skutkových údajích žaloby. Při tom zastávaný právní názor

I. stolice podléhá ovšem přezkumu odvolacího soudu.

Žalobci byly způsobeny bolesti. Stalo se to tím, že byl zachycen jedoucím autem a že mu byl pohmožděn hrudník a odřeny ruce. Proto žaluje a žádá, aby bylo uznáno, že majitel auta a řidič jeho jsou povinni zaplatiti mu bolestné 12.000 Kč.

K prvnímu roku se majitel auta nedostavil. Žalobce navrhl, aby proti němu byl vydán rozsudek pro zmeškání.

Procesní soud návrhu vyhověl.

Odvolací soud rozsudek zrušil a věc vrátil procesnímu soudu, aby po pravomoci jeho usnesení o návrhu na vydání kontumačního rozsudku znovu rozhodl.

O d ů v o d n ě n í: Se shora uvedeného kontumačního rozsudku I. stolice, kterým bylo žalobě, pokud se týče žalovaného A. M. vyhověno, odvolal se tento žalovaný včas pro nesprávné právní posouzení věci navrhnuv, aby napadený rozsudek byl změněn tak, že žalovaný A. M. je povinen zaplatiti žalobci pouze 1000 Kč s 5% úroky ode dne podání žaloby a nahraditi útraty připadající na částku 1000 Kč a tak, že se žaloba ohledně dalších požadovaných 11.000 Kč s přísl. zamítá a žalující strana odsuzuje k náhradě útrat odvolacího řízení.

Žalující strana navrhla zamítnutí odvolání a odsouzení žalovaného A. M. k náhradě útrat odvolacího řízení. Žalující strana domáhá se na žalovaném A. M. jako majiteli auta náhrady bolestného.

Bylo tedy na ní tvrditi okolnosti, které nasvědčují tomu, že jeho autem byly vyvolány skutečnosti, které vedly k poranění jeho a bolestem.

Žalobce tvrdil, že ho šofér žalovaného A. M. přejel, že mu pohmoždil hrudník a odřel ruce, že poranění hrudníku je nebezpečné a že bolesti poraněním vyvolané jsou nesmírné.

Žalovaný A. M. se k jednání nedostavil, první stolice tedy — poněvadž žalobce učinil návrh na vydání kontumačního rozsudku — musila považovati tyto okolnosti za prokázané. Když tak, nemohla návrh na vydání kontumačního rozsudku považovati za neodůvodněný, měla však uvážiti, je-li zažalované bolestné oprávněné. Poněvadž v tomto směru nejde o otázku skutkovou, nýbrž právní, měla ovšem prvá stolice připojiti k svému rozhodnutí důvody, proč považovala zažalované bolestné za oprávněné, t. j. přiměřené vyšetřeným poměrům (§ 1325 obč. z.), aby správnost či nesprávnost jejího názoru mohla býti přezkoumávána. První stolice tak neučinila a použila k vyhotovení kontumačního rozsudku zkrácené formy. Patrně, že učinila tak vzhledem na ustanovení § 417 posl. odst. c. ř. s., přehlídla však, že tohoto ustanovení možno použiti jen, když vydané rozhodnutí nepotřebuje žádného odůvodnění (§ 4 výnosu min. sprav. ze 2/6 1914, č. 41 věst.). Poněvadž v daném případě napadený rozsudek odůvodnění — jak už uvedeno — potřebuje, neodpovídá tento rozsudek zákonu a je zmatečným (§ 477, č. 9 c. ř. s.). K zmatečnosti nutno vždy přihlížeti z úřední povinnosti.

Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto, jak se stalo.

Výrok o útratách odvolacího řízení opírá se o ustanovení § 51 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d napadené usnesení zrušil a odvolacímu soudu nařídil, aby nehledě k zrušovacímu důvodu a odvolání rozhodl, přihlížeje k útratám rekursu.

O d ů v o d n ě n í: Odvolací soud vidí zmatečnost rozsudku pro zmeškání podle § 477, č. 9 c. ř. s. v tom, že nelze z tohoto rozsudku seznati, z jakých důvodů prvý soud shledal nárok na bolestné 12.000 Kč opodstatněným a přiměřeným, když vydal rozsudek zkráceně podle prvního odstavce § 4 nař. min. sprav. ze dne 2. června 1914, č. 125 ř. Leč rozsudek prvního soudu odpovídá po formální stránce jak uvedenému nařízení, tak i prováděcím

nařízením min. sprav. ze dne 2. června 1914, č. 41 věstn. z r. 1914 a ze dne 25. dubna 1921, č. 11 věst. z r. 1921.

Z toho, že prvý soud odsoudil žalovaného podle žaloby a vydal rozsudek ve zkrácené formě, nelze usouditi jinak, než že uznal nárok na placení bolestného odůvodněnými skutkovými údaji žalobcovými a že z téhož důvodu uznal požadovanou částku za přiměřenou. Zda procesní soud tím posoudil věc po právní stránce správně, jest věcí přezkumu odvolacího soudu. Jemu náleží, aby, jsa vázán toliko skutkovými údaji žaloby, posoudil po právní stránce v mezích odvolání, zda žalobní nárok je dostatečně odůvodněn skutkovými údaji žalobními a zda požadovaná částka je přiměřená podle těchto údajů, a není třeba, aby prvý soud znova rozsudek ve formě vytčené v třetím odstavci § 4 uved. min. nař., kterýž předpis na tento případ ani nedopadá.

Bylo proto rekursu vyhověti.

Rozh. nejv. s. ze dne 4. dubna 1929, č. j. R II 73/29.

K postupu přednosti pozdější pohledávce třeba svolení věřitele ustupujícího, věřitele předstupujícího a vlastníka hypotéky; toto přivolení nutno projevití písemně, není však třeba, aby se tak stalo v jediné listině.

Na nemovitosti vl. č. . . . bylo vloženo dne 2. listopadu 1920 právo zástavní pro pohledávku Josefa M. 160.000 Kč, dne 6. ledna 1922 právo zástavní pro pohledávku žalované spořitelny 40.000 Kč a dne 13. ledna 1922 postup přednosti této pohledávky před onou pohledávkou.

Žalobce žádá, aby bylo uznáno, že vklad postupu uvedené přednosti je neplatný.

Během sporu byla hypotéka nuceně prodána, nejvyšší podání rozděleno a částka připadající na pohledávku žalované spořitelny složena k soudu. Josef M. vyšel s částkou 103.000 Kč na prázdno.

Vzhledem k tomu tento svou žádost změnil a žádal, aby bylo uznáno, že žalovaná spořitelna je povinna snášeti, aby částka připadá na její pohledávku byla přikázána a vydána žalobci.

K odůvodnění této žádosti žalobce dodává: Vklad postupu přednosti proveden na základě prohlášení, podepsaného dr. C. jako zástupcem Josefa M. Toto prohlášení je neplatné, poněvadž Antonín M. a žalovaná spořitelna k němu nepřivolili a prohlá-